



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

7. Vtrum Berosus de Chaldæorum regibus vera tradiderit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

tanquam mendacia, rejici si salua diuinorum eloquiorum maiestate & certitudine possunt admitti; qua de re quaestionem sequentem pono.

QVÆSTIO VII.

An vera Berofus de Chaldaeorum regibus tradiderit.

Quam tradiderit initio quaestionis praecedentis retali: quibus obijciunt 1. Euilmerodach idem videri esse, cum Baltassare, cuius hic meminit Daniel. Ergo Berofus fidem non meretur. Antecedens probant aliqui 1. quia Daniel narratis ijs, quæ ad Nabuchodonosorem spectabant, mox quæ à Baltassare gesta sunt, adnectit 2. quia hic idem Propheta Baltassaris patrem, semper Nabuchodonosorem vocat. 3. Ieremæ 50. v. 2. Baltassar vocatur Merodach, qui videri idem esse cum Euilmerodach. 4. quia Baruch 1. vers. 11. Orate, inquit, pro vita Nabuchodonosor regis Babylonis, & pro vita Baltassar filij eius.

Berofus 2. obijciuntur.

2. Ego verò nescio cuienam videri possit esse verum, quod assumit hæc argumentatio, (praesertim si Baltassar regum Chaldaeorum seriem clausit, vt sentiunt, qui hæc suadere conantur) reclamantibus vnanimi consensu, auctoribus penè infinitis, vt ex praeced. q. colligere licet. Nec quicquam permouet ratio 1. siquidem Daniel, neque omnia recenser, quæ reges Chaldaeorum gesserunt, nec temporis ordinem vbique seruat. Sic mirum non est, quod Euilmerodacham silentio praetereat, & prius cap. 5. ea pertractet, quæ sub interitum Baltassaris contigerunt, quam oracula quæ antea sub eodem rege diuinitus accepta. cap. 7. & 8. Nabuchodonosor hoc 5. cap. sæpius vocatur pater Baltassaris more Hebræorum, qui omnes progenitores, siue avos siue proavos patres appellant, vt S. Hieronymus, Maldonatus, Sanctius & alij plerique huius capituli interpretes monent: atque ita secundæ rationis petitio facile declinari potest. Tertiam sola inficiatio resoluit: tibi nomine Merodach aut idolum aut in communi rex Chaldaeorum, aut demum ille quidem, quem hic Daniel Baltassarem vocat, non quod sit idem cum eo, qui 4. Reg. 25. Euilmerodach appellatur; sed quod ab antiquis Babylonis regibus, patronymicè Merodach nuncupetur. Quisnam autem fuerit ille Baltassar, quem nobis quarta ratio proponit, certò non constat. Communis coniectura est, eum aut binomium fuisse eundemque cum Euilmerodacho qui Iechonia laxauit carcerem, aut certe fratrem illius, qui morte praeventus Euilmerodacho paternum reliquerit in opertum. Ita docent Maldonatus, Sa. Menochius & alij Baruch 1. quod verò Baltassar ille cuius meminit Baruch, sit idem cum isto, de quo agitur Dan. 5.

Euilmerodach non fuit Baltassar vltimus Rex Babylon. Ad 1. & 2.

Ad 3.

Ad 4.

Quaest. Chron. P. 3.

ha-

pi

odia menti

P.
H. Philipp

Chronol
Testa

A IV
17

haftenus nemo probavit. Imò plerique omnes tam præci, quam Neros fertis verbis, inter Nabuchodonosorem & Cyrum, plures in Chaldaeorum referunt, quam vnum vt dictum q. præcedenti.

Obiatio 2.

3. Obijcitur 2. Qui nullo partium studio præventus, antequam cap. 5. maxime Græcè, & Chaldaicè, non videtur aliud indicare, nisi quod eodem tempore, quo regnum à Baltasare separatum, seu dicitur Medos & Perfas translatum sit, & Darius Medus ei successerit. Responsum ij, qui à communi sententia deflectunt. Darium istum, autorem quædam fieri successisse; sed imperium adhuc 17. circiter annos penes Chaldaeos, qui cum regem suum Baltasarem è medio sustulissent, Darium tamen vnum elegerant retenta apud se Monarchia.

Resp. solida.

4. Ego verò in hac responsione non omnino acquiesco, ob id quod prior ducitur ab auctoritate omnium ferè huius loci, cuius sensum eum esse dicunt, vt indicet ipsam regni à Baltasare nihil aliud esse, quam principatus ad Medos & Perfas translationem tempore factam. Altera ratio est, quod Daniel cap. 6. palam facit Darium qui proximè Baltasarem secutus est regnum administrasse legibus Medorum ac Persarum: siquidem illi, qui Danieli stuebant, in hac re retulerunt v. 7. *consilium inierunt omnes principes regni tui, magistri ac Xenatores & iudices vt decretum imperatorum exeat &c.* In Græco vocantur narij, siue Ordinatores, Duces, Consules, quos Perfas & Medos in verticulus 8. *Nunc itaque rex confirma sententiam, & scribe decretum, vt non mutetur scripturam, vt non mutetur decretum Persarum & Medorum.* Respondens autem dicitur respondet rex. *Verus est sermo, iuxta decretum Medorum ac Persarum, quod præuaricari non licet v. 12.* Et infra cum Darius id decretum cunctaretur: *Scito, inquit, quia lex Medorum ac Persarum decretum, quod constituerit rex, non liceat immutari v. 15.* quem locum explanans Theodoretus ait: *non es Dominus, vt ea quæ lege lapsum sunt, mutentur. Medorum enim & Persarum leges stabent, vt latae leges à patribus serventur.* Ex quibus liquidò manifestum est, Darium in regno admodum in Nabonidum Berosi, qui ad annum decimum septimum regnavit, quoniam enim pacto fieri potuit, vt tanto tempore Chaldaei à Medis & Perforum que legibus gubernaretur, antequam Cyrus eos imperio subigeret. Ceterum Cyro Monarchia non est ad Medos & Perfas translata: vt omnes ceteri faciunt autem textus indicat, regnante Dario Medo, Perfas & Medos subditos, siquidem horum legibus Babylonij vivere cogebantur. In quo

Hieronymus & alij ferè omnes hinc monent Darium Medum Cyro in expugnatione Babylonica præsto fuisse, eique regnum Chaldæorum, indulgente Cyro traditum, ut illud tanquam armis Medorum & Persarum in Cyri potentiam redactum, Medorum ac Persarum legibus moderaretur: quia ut non senel inculcat S. Hieronymus in cap. 5. & 6. Danielis tunc unum regnum erat sub Dario & Cyro Medorum atque Persarum, cui principatus Babylonius accreuerat.

5. Obijcitur 3. Recentiores fatentur se hac in controuersia S. Hieronymum & Iosephum sequi: hi autem Berosum ducem & auctorem suæ doctrinæ habuerunt: ergo si hic ab illis duobus discrepat, ei potius, quam istis adhærebimus, tanquam liquidiorum aquam ex ipso fonte haurientes. Respondeo in primis negandum non esse, quin aut Berosus, aut Iosephus cum S. Hieronymo, & infinita penè auctorum multitudine à scopo veritatis aberrant, quem errorem Beroso tribuere malo, quam istis, qui etiam Scripturam ducem sequuntur, dum Chaldæos sub Dario, non suis sed Persarum & Medorum legibus vixisse tradit. Iosephi quidem auctoritate hic in omnibus circumstantijs non inuitor, quippe cuius codices non ubique inter se contendant, nec legitimos annorum numeros representent: ei tamen assentior, dum asserit vltimum regem Chaldæorum fuisse Baltasarem, eoque sublato victis Chaldæis Medos & Persas imperasse ac leges dedisse.

Obijcitur.

Resp. 1.

6. Enimuerò & moderni & præci Danielis & Isaia interpretes Berosi fragmenta viderunt per Iosephi & Eusebij industriam huc vsque conseruata: ea tamen non omni ex parte admiserunt, eo quod intelligerent, mox, Daniele cap. 6. testante, post Baltasarem, regnum Babylonicum à Medis & Persis administratum. Nec est, quod quisquam Beroso Theodoretum aut Sulpitium adinuat, Berosus enim, & ex eo Megasthenes atque Abydenus vltimum Chaldæorum principem nulla consanguinitate cum penultimo coniunctum fuisse produnt: Theodoretus autem Oratione 6. cum hac de re multis egisset, tandem concludit, Darium Medum materno genere Nabuchodonosoris nepotem fuisse, siue ut paulo ante dixerat pronepotem. Sulpitius verò, hunc Darium putat fratrem Eoilmerodach. Itaque non video rationem, quæ Berosi fragmenta propugnari possint, cum omnibus particulis historię annexis.

Resp. 2.

Berosus in quibusdã errat.

7. Neque verò alienum est ab Ethnicis Scriptoribus falsa quædam subinde rebus ad Judaicam vel Christianam historiam spectantibus aspergere, ut fecit Iustinus, qui lib. 36. inter cætera ait Iudæos Damascena ciuitate oriundos, primum eorum regem fuisse Damascum, secundum Azelum, tum Adorem, Abraham, Iselem, Moysen filium Iosephi, ducem exulum factum, sacra Aegyptiorum furto abstulisse, quæ repetentes armis Aegyptij domum, inquit, redire tempestatibus

Ethnici falso quædam habent de rebus sacris.

com-

oia
nenti

compulsi sunt. Et infra: Post Moysen filius eius Aruus, sacerdos sacri Aegypti, regitur, semperque exinde hic mos apud Iudæos fuit, ut eosdem reges & sacros. Quemadmodum igitur Petavius lib. 10. cap. 17. ait in historia regum Amalidis, quædam esse commenticia, & ab Aegyptijs contra verum addita: ita credibile est, Berosum quædam tradidisse, quæ a veritate & ab ijs, quæ de ultimo Chaldæorum rege sacrarum literarum etiam consignata sunt, sicut erravit Suetonius in Claudio, dum ait Iudæos Christo assidue tumultuantes Roma expulsos.

Quot annos regnavit Balassar.

8. Obijciunt aliqui Berosi defensoribus Baltassarem ad annum tertium peruenisse, Dan. 8. vers. 1. ergo non fuisse Labofardachum, non nisi 9. menses. imperavit. Verum facile responderent, aliterent cum parente quatuor annis regnasse, tum solum 9. menses, nec ceter quinquennium: Danielem autem annos numerasse, à morte illius.

An fuerit filius Euilmerodachi.

9. Obijciunt etiam nonnulli illud Ieremie 27. vers. 7. Et fratres gentes, & filio eius, & filio filij eius. Illi verò respondent, hoc dictum esse si idiotismo Latino diceretur; seruient Nabuchodonosori, & filio eius, nempe Euilmerodacho, & Baltassari, qui ex filia fuit nepos Nabuchodonosori. Hinc Petavius ait, vocem Hebraicam *ben*, hoc loco propter ceter usurpari: late enim, inquit, interdum accipitur, ut *genitum* etiam verò dicunt Baltassarem esse filium Euilmerodach, strictam verborum nem retinent, & aiunt à Nabuchodonosore ad Euilmerodachum, Baltassarem, huius filium peruenisse. Non licet autem dubitare, quia far vnus fuerit è posteris Magni Nabuchodonosori, siue patrem, siue num genus ab eo duxerit.

Corollarium 1.

10. Ex dictis colligo 1. Nabonidum Berosi, non fuisse Darium Mænielis. Ita passim docent sacri interpretes, Isaiæ 21. & Danielis 6. S. Hieronimus, Hugo, Lyranus, Pererius, Sanctius, Cornelius, Maldonatus, Menochius, Haræus, &c. Tornielus, Salianus in Annalibus, Bellæ Gordonus in Chronologijs, Vincennus lib. 3. hist. cap. 10.

Corollarium 2.

11. Colligo 2. probabile videri, Nabuchodonosori successores Euilmerodach, Nirighissar, Nabonidus, siue Baltassar, ut habentur in eadem exemplaria Canonis Mathematici. Potest etiam Labofardachus vocabatur ipse Baltassar.

P.
H. Philip

Chronol
vet. Testam

A IV

172

DAN. VII. v. 1, 3, 25.

Anot. Baltassaris regis. Euilmerodach ex Berosi sententia biennium regna-
uit, & annus illius primus, vt sacra pagina indicat, cum anno 37. transmi-
grationis lectionis concurrat, qui erat, vt supputo 26. ab excidio Ierolymita-
no. Itaque annus primus Baltassaris meo iudicio non fuit 27: ab Urbis euer-
sione, sed posterior, quicquid aliqui in contrarium opinentur.

*Initium
regni Euil-
merodachi
& Baltas-
saris.*

Verf. 3. Et quatuor bestie grandes ascendebant de mari: Hæ significabant quatuor
Imperia, quorum initia & durationes alibi indicabam. Leæna representabat
regnum Chaldæorum: Vrsus secundam Monarchiam, in cuius ore tres ordi-
nes comparebant v. 5. nempe tria regna Chaldæum, Medicum, Persicum, quæ
Cyrus in suam potestatem redegit, quasi tres bolos deuoraret, Pardus v. 6. de-
signabat Monarchiam Græcorum: bestia quarta v. 7. Romanorum.

4. Imperia.

Verf. 25. Ad tempus & tempora, & dimidium temporis. Bene notat Pererius errare
Caluinum, qui ait his verbis tempus incertum significari: nam veteres passim
per tempus, annum intelligunt; per tempora biennium, per dimidium temporis, di-
midium annum. Ita S. Hieronymus, Theodoretus, & alij in hunc locum. S. Au-
gust. lib. 20. ciuit. cap. 25. Irenæus lib. 5. cap. 50. Cyrillus Catechesi 25. Hippoly-
tus de consum. sæculi &c.

*Error
Caluini.*

*oia
nenti*

DAN. VIII. v. 22.

Quatuor reges de gente eius consurgent. Agitur hic de Alexandro Magno, qui an-
no ante Chr. 324. extinctus est, eoque extincto post annos 12. surrexerunt
quatuor principes, Antigonus, qui Asiæ præerat Philippus, qui Macedoniæ,
Seleucus, qui Syriæ, & Ptolemæus Lagi, qui Ægypto.

Q V Æ S T I O VIII.

*Quoto anno ante aram Christi obierit Alexan-
der Magnus.*

Iosephus lib. 1. contra Apionem, Alexandrum, inquit, proficentur vniuersi 114.
Olympiade fuisse defunctum. Idem tradit Arrianus lib. 7. Diodorus lib. 17. &
Eusebius lib. 8. dem. 2. Mortuus est, ait, Alexander initio centesimæ &
quartæ decimæ Olympiadis, post Cyrum annis 236, qui apud Persas regnare
cepit, incunte Olympiade 55. Cum autem annus primus Olymp. 114. inierit
anno ante Christi aram 324. & in æstatem anni sequentis deserit, quæstio est,
vtrum hoc an illo anno ante Chr. decesserit Alexander.

*Ratio du-
bitandi.*

Aram Philippi, siue à morte Alexandri, quam ab Arabibus Tirik Dilkar-

*Epocha
Philippi-
naim.*